

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311630592/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

knive, og saa kommer Penneviskere og de utroligste andre smaa tarvelige Nipsgenstande; et Steds lægger man Mærke til en Kontorkalender, hvis Rand er udstyret med santlige Kongefamiliens Portræter i paaklistrede, fotograferede Hoveder, forbundne med malede Blomsterguirlander.

Det var en Patriark og en Soldat, der levede og døde i denne Lejlighed. Ikke for intet staar Modeller af den preussiske Armés Uniformer opstillet rundt omkring, og Reolen i Kejsersens Arbejdsværelse er fyldt med stift indbundne militære Skrifter. Denne Reol er ganske glat uden Forsiringer og med en bredt fremspringende Underdel, hvor Kejsersens Frokost hver Formiddag stilledes paa en Bakke, og han spiste staaende. Skrivebordet henne ved Vinduet er ligesaa prunkløst som Reolen; naar han sad derhenne og underskrev sine Anordninger, lagde han dem ind igen i den samme Konvolut, de var modtaget i, blot at den blev vendt. Ved Siden af Bordet har man stillet hans Rejschaandkuffert, som han altid selv pakkede. Den er af Træ, graamalet med

paaslaaede Jærnbaand og et W med Kongekrone over i hvid Farve. Tarveligere Rejsekasse kommer en Rekrut ikke hjem med i Juleferien!

Der var kun en eneste overflødig Udgift, som Kejser Wilhelm tillod sig i det daglige Liv: at brænde Olie i Stedet for Petroleum. Og det var han egentlig kommen til af bare Sparsommelighed, fordi han ikke kunde lade være med at skrue Lampen ned, naar han gik ud af Værelset; saa osede Petroleum, og det kunde han ikke lide. En Kejser, der skruer sin Lampe ned, naar han skal lidt ind i det andet Værelse! Der har vi atter et godt Stykke H. C. Andersen! —

Det er fortalt, hvor meget den gamle Kong Wilhelm betænkte sig paa at tage mod Kejsernavnet. Der var politiske Motiver herfor, men sikkert ogsaa noget af Sky for den Kunst og Pomp, som han frygtede for, at Kejserværdigheden skulde føre med sig. Al den Slags var hans Væsen imod; han følte ikke noget derved. Og han blev i sit snevre Palais med de sammenbragte Møbler, Soldatmodeller og Erindringer. Hans Blomst var